Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►**B**

NÕUKOGU MÄÄRUS (EMÜ) nr 1192/69,

26. juuni 1969,

raudtee-ettevõtjate finantskohustuste ja soodustuste tasendamise ühisreeglite kohta

(EÜT L 156, 28.6.1969, lk 8)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►**M1**	Nõukogu määrus (EMÜ) nr 3572/90, 4. detsember 1990	L 353	12	17.12.1990
►**M2**	Nõukogu Määrus (EÜ) nr 1791/2006, 20. november 2006	L 363	1	20.12.2006

Muudetud:

►**A1**	Taani, Iirimaa ning Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi ühinemisakt	L 73	14	27.3.1972
►**A2**	Kreeka ühinemisakt	L 291	17	19.11.1979
►**A3**	Hispaania ja Portugali ühinemisakt	L 302	23	15.11.1985
►**A4**	Austria, Rootsi ja Soome ühinemisakt	C 241	21	29.8.1994
►**A5**	Akt Tšehhi Vabariigi, Eesti Vabariigi, Küprose Vabariigi, Läti Vabariigi, Leedu Vabariigi, Ungari Vabariigi, Malta Vabariigi, Poola Vabariigi, Sloveenia Vabariigi ja Slovaki Vabariigi ühinemistingimuste ja Euroopa Liidu aluslepingutesse tehtavate muudatuste kohta	L 236	33	23.9.2003

▼B

NÕUKOGU MÄÄRUS (EMÜ) nr 1192/69,

26. juuni 1969,

raudtee-ettevõtjate finantskohustuste ja soodustuste tasendamise ühisreeglite kohta

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artikleid 75 ja 94,

võttes arvesse nõukogu 13. mai 1965. aasta otsust raudtee-, maantee- ja siseveetranspordi konkurentsi mõjutavate teatavate sätete ühtlustamise kohta, ([1])

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse assamblee arvamust, ([2])

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ([3])

ning arvestades, et:

ühise transpordipoliitika üks eesmärke on kõrvaldada erinevused, mis tekivad selle tõttu, et avaliku võimu organid panevad raudtee-ettevõtjatele finantskohustusi või teevad neile soodustusi, ning mis järelikult võivad põhjustada konkurentsitingimuste olulisi moonutusi;

on vaja võtta meetmeid, mis tagaksid selliste finantskohustuste või soodustuste mõju kõrvaldamise, et saavutada kõigi transpordiliikide võrdne kohtlemine; need meetmed võivad seisneda teatavate finantskohustuse või soodustuse liikide aegsas lõpetamises; teiste liikide puhul tuleb neid meetmeid rakendada osana raudtee-ettevõtjate finantskohustuste ja soodustuste tasendamise protsessist, kusjuures selle tasendamise erijoon on hüvitise maksmine finantskohustuste või soodustuste mõju nivelleerimiseks;

tasendamisega hõlmatavate finantskohustuse või soodustuse teatavate liikide seisund tuleb lõplikult otsustada seoses raudtee-ettevõtjate ja riigi vahelisi finantssuhteid reguleerivate eeskirjade järkjärgulise ühtlustamisega, nagu on sätestatud nõukogu 13. mai 1965. aasta otsuses teatavate raudtee-, maantee- ja siseveetranspordi vahelist konkurentsi mõjutavate sätete ühtlustamise kohta; kõnesolevate kohustuse või soodustuse liikide puhul on sellepärast asjakohane kuni lõpliku lahenduseni anda igale riigile õigus otsustada tasendamise vajadus igal üksikjuhtumil eraldi; kui on otsustatud tasendada, tuleks seda teha kooskõlas käesolevas määruses sätestatud ühisreeglitega, eriti rahalise hüvitise arvestamise meetodite osas;

enne kui astuda kohustus- ja soodustustasenduse kohaseid samme sellest tasendamisest tuleneva mis tahes hüvitise maksmiseks, on vaja kindlaks määrata finantskohustused või soodustused, mida raudtee-ettevõtjad on kandnud või saanud võrreldes olukorraga, kui nad oleksid tegutsenud muude transpordiettevõtjatega samades tingimustes;

selleks tuleb määratleda juhtumid, mille suhtes tasendamist tuleks kohaldada; hõlmata tuleks kõik liikmesriikides ettetulevad juhtumid, välja arvatud ühelt poolt avalike teenuste osutamise kohustused tähenduses, mis on määratletud nõukogu 26. juuni 1969. aasta määruses (EMÜ) nr 1191/69 ([4]) liikmesriikide poolsete meetmete kohta, mis puudutavad

([1]) EÜT 88, 24.5.1965, lk 1500/65.
([2]) EÜT C 135, 14.12.1968, lk 34.
([3]) EÜT C 118, 11.11.1968, lk 7.
([4]) EÜT L 156, 28.6.1969, lk 1.

▼B

raudtee-, maantee- ja siseveetranspordil osutatavate avalike teenuste mõistest tulenevaid kohustusi, ja teiselt poolt kolme transpordiliiki reguleerivate eeskirjade alusel kujunenud infrastruktuuri ja maksukohustuste erinevused — erinevused, mis kõrvaldatakse kohasel ajal ja viisil meetmete alusel, mida on kavandatud infrastruktuuri kasutustasu suhtes koos transpordi üld- ja erimaksustamissüsteemi kohandamisega;

kuna iga tasendamise juhtum on eripärane, on vaja määratleda iga juhtumi reguleerimisala ning kehtestada arvestuspõhimõtted, mida tuleb rakendada raudtee-ettevõtjatele pandud finantskohustuste või neile tehtud soodustuste kindlaksmääramisel;

selliste kohustuste või soodustuste suuruse kindlaksmääramiseks on vaja raudtee-ettevõtjates rakendatavat süsteemi võrrelda süsteemiga, mida rakendatakse teiste veoliikide alal tegutsevates eraõiguslikes transpordiettevõtjates;

finantskohustused, mida kannavad raudtee-ettevõtjad, on tavaliselt suuremad kui neile antavad soodustused, peale selle on nendel ettevõtjatel hõlbus anda raamatupidamisandmeid, mis on vajalikud kõnesolevate kohustuste või soodustuste summa kindlaksmääramiseks; seepärast on asjakohane loovutada algatus kõnealuses küsimuses nimetatud ettevõtjatele, kusjuures liikmesriikide pädevad ametiasutused kontrollivad kooskõlas käesoleva määruse sätetega enne hüvitise summa kindlaksmääramist näitajaid, millega ettevõtjad on põhjendanud oma taotlusi; soovitav on määrata tähtaeg, mille jooksul need pädevad ametiasutused peavad tegema otsuse;

kuna hüvitise maksmine on seotud nii riigi, pädeva ametiasutuse kui ka raudtee-ettevõtja eelarve koostamisega, on asjakohane kehtestada erisätted, millega nähakse ette maksete tasumine arvestuse alusel ja olemasoleva jäägi tasaarveldamine;

selguse huvides ja selleks, et asjakohaselt avalikustada finantskohustuste ja soodustuste tasendamist, on soovitav ette näha, et kohustus- ja soodustustasenduse kohased hüvitise summad tuleb esitada raudtee-ettevõtjate raamatupidamise aastaaruannetele lisatud tabelis;

selleks et anda transpordiettevõtjatele võimalus enda huvides esitada vastuväiteid üksikotsuste kohta, mida liikmesriigid on teinud käesoleva määruse rakendamisel, on soovitav tagada, et liikmesriigid teeksid asjakohased abinõud transpordiettevõtjatele kättesaadavaks;

komisjonil peab olema võimalik saada liikmesriikidelt kogu asjakohast teavet käesoleva määruse kohaldamise kohta;

kuna liikmesriigid maksavad käesoleva määruse kohast hüvitist kooskõlas käesolevas määruses sätestatud ühisreeglitega, ei peaks selle hüvitise maksmise suhtes kohaldama Euroopa Majandusühenduse asutamislepingu artikli 93 lõikes 3 sätestatud eelinformeerimise korda;

ühise transpordipoliitika rakendamine nõuab käesoleva määruse sätete viivitamatut kohaldamist kuue riikliku raudtee-ettevõtja suhtes; teiste raudtee-ettevõtjate seisundi tõttu, eelkõige seoses konkurentsiga transpordis, ja vajaduse tõttu rakendada eespool mainitud ühist transpordipoliitikat etapiviisiliselt, võib tingimuste uurimise käesoleva määruse kohaldamise laiendamiseks muude raudtee-ettevõtjate suhtes lükata mõneks aastaks edasi;

tasendamine ei võta liikmesriikidelt vastutust selle eest, et võimaluste piires kõrvaldada olemasolevate moonutuste põhjused; siiski ei tohi nad sellega põhjustada raudteetöötajate olukorra halvenemist ei seaduste tasandil ega ka tegelikkuses ega takistada või aeglustada selle elu- ja töötingimuste parandamist,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

▼B

I JAGU

Määratlused ja reguleerimisala

Artikkel 1

1. Raudtee-ettevõtjate finantskohustused ja soodustused tuleb tasendada kooskõlas käesolevas määruses sätestatud ühisreeglitega.

2. Rahalisi hüvitisi, mis tulenevad lõikes 1 sätestatud kohustus- ja soodustustasendusest, makstakse alates 1. jaanuarist 1971 käesolevas määruses sätestatud üldises korras.

Artikkel 2

1. Raudtee-ettevõtjate finantskohustuste ja neile antud soodustuste tasendamine seisneb:

a) mis tahes õigus- või haldusnormiga raudtee-ettevõtjatele pandud finantskohustuste või nende poolt kasutatavate soodustuste kindlaksmääramises, võrreldes olukorraga, kui nad tegutseksid teiste transpordiettevõtjatega samades tingimustes;

b) hüvitise maksmises punkti a alusel kindlaksmääratud kohustuste või soodustuste tasendamiseks.

2. Mis tahes õigus- või haldusnormist tulenevaid finantskohustusi, mis kajastavad tööturu osapoolte läbirääkimiste tulemusi, käesoleva määruse kohaldamisel finantskohustustena ei käsitleta.

3. Kohustus- ja soodustustasendust käesolevas määruses määratletud tähenduses ei kohaldata liikmesriikide kehtestatud kohustuste suhtes osutada avalikke teenuseid, mis on hõlmatud määrusega (EMÜ) nr 1191/69.

Artikkel 3

▼A1

1. Käesolevat määrust kohaldatakse järgmiste raudtee-ettevõtjate suhtes:

▼M1

— Société Nationale des Chemins de Fer Belges (SNCB)/Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS),

— Danske Statsbaner (DSB),

— Deutsche Bundesbahn (DB),

— Deutsche Reichsbahn (GRD),

— Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (ΟΣΕ),

— Red Nacionale de los Ferrocarriles Españoles (RENFE),

— Société Nationale des Chemins de Fer Français (SNCF),

— Iarnród Éireann,

— Ente Ferrovie dello Stato (FS),

— Société Nationale des Chemins de Fer Luxembourgeois (CFL),

— Naamloze Vernootschap Nederlandse Spoorwegen (NS),

▼A4

— Österreichische Bundesbahnen (ÖBB),

▼M1

— Caminhos-de-Ferro Portugueses, EP (CP),

▼A4

— Valtionrautatiet/Statsjärnvägerna (VR),

— Statens järnvägar (SJ),

▼M1

— British Rail (BR),

— Northern Ireland Railways (NIR),

▼A5

— České dráhy (ČD) a.s.; Správa železniční dopravní cesty s.o.,

— AS Eesti Raudtee,

Edelaraudtee AS,

— Valsts akciju sabiedrība “Latvijas Dzelzceļš” (LDZ),

— Lietuvos geležinkeliai (LG),

— Magyar Államvasutak Rt. (MÁV),

— Győr-Sopron-Ebenfurti Vasút Rt. (GySEV),

— PKP Polskie Linie Kolejowe S.A.;

PKP Cargo S.A.;

PKP InterCity sp. z o.o.;

PKP Przewozy Regionalne sp. z o.o.,

— Slovenske železnice (SŽ),

— Železnice Slovenskej republiky (ŽSR),

▼M2

— Национална компания Железопътна инфраструктура (НК ЖИ),

Български държавни железници ЕАД (БДЖ ЕАД),

— Compania Națională de Căi Ferate C.F.R. — S.A. (CFR),

Societatea Națională de Transport Feroviar de Marfă C.F.R. Marfă — S.A. (CFR Marfa),

Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători C.F.R. Călători — S.A. (CFR Călători),

Societatea de Administrare Active Feroviare S.A.A.F. — S.A. (SAAF).

▼B

2. Komisjon esitab hiljemalt 1. jaanuariks 1973. aastaks nõukogule meetmed, mida ta peab vajalikuks, et laiendada käesoleva määruse kohaldamist raudteevedudega tegelevate muude ettevõtjate suhtes.

Artikkel 4

1. Kohustus- ja soodustustasendust käesoleva määruse tähenduses kohaldatakse järgmiste finantskohustuse ja soodustuse liikide suhtes:

a) maksed, mida on kohustatud tasuma raudtee-ettevõtjad, kuid mida teistes majandusvaldkondades, kaasa arvatud muud transpordiliigid, tasub riik (I liik);

b) raudtee-ettevõtjate sotsiaalkulud peretoetustele, mis oleksid teistsugused, kui nad peaksid neid kandma muude transpordiettevõtjatega samadel tingimustel (II liik);

c) vanadus- ja muud pensionid, mida raudtee-ettevõtjad maksavad teistsugustel tingimustel kui muud transpordiettevõtjad (III liik);

d) raudtee-ettevõtjate kulutused liiklussõlmerajatistele (IV liik).

▼B

2. Hiljemalt 1. jaanuariks 1971. aastaks tuleb lõpetada käesoleva määruse jõustumise ajal kehtivate finantskohustuse ja soodustuse järgmiste liikide rakendamine:

a) kohustus tööle võtta töötajaid üle ettevõtte vajaduste (V liik);

b) liikmesriigi valitsuse kehtestatud nõue tõsta palka tagasiulatuvalt, välja arvatud juhtumid, kui selle ainus eesmärk on viia raudtee-ettevõtjates makstav palk kooskõlla mujal transpordisektoris makstava palgaga (VI liik);

c) renoveerimise ja remondi edasilükkamine pädevate ametiasutuste poolt (VII liik).

3. Hiljemalt 1. jaanuariks 1973 tuleb tühistada käesoleva määruse jõustumise ajal kehtiv finantskohustuse või soodustuse järgmine liik:

sõjakahjustuste järgsest taastamisest ja asendamisest tulenevad finantskohustused, mida kannavad raudtee-ettevõtjad, kuid peaks kandma riik (VIII liik);

selle liigi alusel antavate laenude põhivõla ja intressi suhtes kohaldatakse kohustus- ja soodustustasendust käesoleva määruse tähenduses kuni kohustuse lõppemiseni.

4. Kohustus- ja soodustustasendust võib kohaldada käesoleva määrusega sätestatud tähenduses järgmiste selle määruse jõustumise ajal kehtivate finantskohustuse või soodustuse liikide puhul:

a) kohustus hoida tööl töötajaid üle ettevõtte vajaduste (IX liik);

b) kohustus teha töötajatele soodustusi teatavate riigile osutatud teenete eest, mille riik on raudtee-ettevõtjatele pannud teistsugustel tingimustel kui muudele transpordiettevõtjatele (X liik);

c) töötajatele toetuste maksmise kohustus, mis on pandud raudtee-, kuid mitte muudele transpordiettevõtjatele (XI liik);

d) raudtee-ettevõtjate sotsiaalkulud, eriti ravikulud, mis erinevad kuludest, mida nad kannaksid muude transpordiettevõtjatega samal alusel (XII liik);

e) finantskohustused, mis lasuvad raudtee-ettevõtjatel selle tõttu, et riik on neile kehtestanud nõude hoida käigus tehaseid või muid ettevõtjaid olukorras, mis ei vasta kommertstingimustele (XIII liik);

f) riiklikud tarne- ja ehitustöölepingute sõlmimise kohta kehtestatud tingimused (XIV liik).

Käesoleva määruse tähenduses võib kohustus- ja soodustustasendust kohaldada ka finantskohustuse või soodustuse järgmise liigi puhul:

põhivõlg ja intress, mida tasutakse sellepärast, et varem pole tasendamist toimunud (XV liik).

Lõpliku seisukoha IX kuni XV liigi suhtes võtab nõukogu vastu hiljemalt siis, kui võetakse vastu meetmed teatavate raudtee-, maantee-, ja siseveetranspordi alast konkurentsi mõjutavate sätete ühtlustamist käsitleva nõukogu 13. mai 1965. aasta otsuse artikli 8 rakendamiseks. Seni püüavad kõnealuste finantskohustuste või soodustuste põhjusi kõrvaldada liikmesriigid.

II JAGU

Tasendamise ja hüvitamise ühisreeglid

Artikkel 5

1. Iga raudtee-ettevõtja finantskohustus või temale antud soodustus, mille puhul kohaldatakse või võib kohaldada kohustus- ja soodustusta-

▼B

sendust, tehakse kindlaks kooskõlas käesoleva määruse lisade sätetega. Lisad on käesoleva määruse lahutamatu osa.

2. Iga liigi korral, mille puhul tasendamist kohaldatakse, tuleb raudtee-ettevõtjate suhtes kohaldatavaid tingimusi võrrelda nendega, mida rakendatakse teiste transpordiliikide suhtes, kusjuures võrreldakse ainult eraõiguslike ettevõtjatega.

Artikkel 6

1. Iga tasendusliigi puhul määratakse kindlaks hüvitise brutosumma, kohaldades arvestuspõhimõtteid, mis on esitatud asjakohaseid liike käsitlevates lisades.

Netosumma saadakse, võttes iga kirjendit, mis hüvitise brutosummade arvutamisel erinevate liikide puhul esineb enam kui ühel korral, arvesse ainult üks kord.

2. Kui kooskõlas lisades kehtestatud sätetega iga tasendusliigi puhul tehtud arvestusest ilmneb, et raudtee-ettevõtja on kandnud finantskohustust, on tal õigus saada riigilt samaväärses summas hüvitist.

Kui sellest arvestusest ilmneb, et raudtee-ettevõtja on saanud soodustust, tuleb raudtee-ettevõtjal kompensatsioonina tasuda samaväärne summa riigile.

Artikkel 7

1. Kooskõlas käesoleva määruse sätetega esitavad raudtee-ettevõtjad igal aastal pädevatele ametiasutustele tasendustaotluse.

2. See taotlus koosneb:

a) järgmise majandusaasta kohta käivatest andmetest, mis on arvutatud taotluse tegemise ajal kehtivate õigus- või haldusnormide alusel; ja

b) andmetest, mis on vajalikud esialgselt makstud summade korrigeerimiseks teadaolevate lõpptulemustega majandusaasta järgi.

3. See taotlus, mis tuleb esitada aegsasti, et riigil oleks võimalik ette näha vajalikud summad eelarves, sisaldab kogu asjakohase põhjendava informatsiooni ja käsitleb eriti:

a) igasse tasendusliiki kuuluvaid finantskohustusi või soodustusi;

b) iga käsitletava liigi puhul rakendatud arvestusmeetodit;

c) iga käsitletava liigi puhul artikli 6 lõikes 1 märgitud bruto- ja netosummat. Lõike 2 punktis a nimetatud arvutused tuleb teha kõige hilisema majandusaasta kohta käivate andmete alusel, mille puhul tulemused on teada, võttes arvesse kõiki muudatusi, mis kuni taotluse esitamise ajani võisid aset leida igas tasendusliigis.

Artikkel 8

1. Liikmesriikide pädevad ametiasutused vaatavad läbi andmed, millel asjaomase raudtee-ettevõtja taotlus põhineb.

2. Pärast seda, kui asjaomasele raudtee-ettevõtjale on antud võimalus esitada oma selgitused, võivad liikmesriikide pädevad ametiasutused:

— korrigeerida hüvitise summat ja muuta muid taotluse üksikasju, juhul kui ei ole järgitud käesoleva määruse sätteid,

— lisada taotlusse muid finantskohustusi või soodustusi, mis tulenevad artiklis 4 loetletud liikidest.

3. Kooskõlas käesoleva määruse sätetega määravad pädevad ametiasutused kindlaks hüvitise arvestusliku summa järgmiseks majandusaas-

▼B

taks ja hüvitise lõpliku summa viimase eelneva majandusaasta kohta, mille puhul on tulemused teada. Nende otsuses esitatakse summade arvestamise üksikasjad.

4. Pädevad ametiasutused teatavad raudtee-ettevõtjale oma otsuse hiljemalt kolme kuu jooksul alates taotluse saamisest.

Kui pädevad ametiasutused selle aja jooksul otsust ei tee, käsitletakse ettevõtja taotlust esialgselt vastuvõetuna.

Artikkel 9

Liikmesriigid maksavad artikli 8 kohaselt kindlaksmääratud hüvitise arvestusliku summa selle majandusaasta jooksul, mille kohta arvestus tehti.

Liikmesriigid maksavad või saavad kõnealuse majandusaasta jooksul hüvitise jäägi, mis tekib erinevuse tõttu viimase eelneva teadaolevate tulemustega majandusaasta hüvitise lõpliku summa ja juba väljamakstud arvestusliku summa vahel.

Artikkel 10

1. Iga tasendusliigi puhul makstava hüvitise summa esitatakse tabelis, mis lisatakse raudtee-ettevõtja raamatupidamise aastaaruannetele. Selles tabelis esitatakse eraldi hüvitise summad, mis on saadud arvestuse alusel, ja summad, mis on saadud või makstud olemasoleva jäägi katteks, nagu on ette nähtud artiklis 9.

Iga avaliku teenuse osutamise kohustuse puhul esitatakse tabelis ka määruse (EMÜ) nr 1191/69 alusel antud hüvitiste summad.

2. Kohustus- ja soodustustasenduse kohaselt ja avalike teenuste osutamise kohustuste puhul saadud hüvitiste kogusumma tuleb kanda, olenevalt konkreetses riigis kehtivatest eeskirjadest, kas asjaomase raudtee-ettevõtja tegevustulemuste aruandesse või kasumiaruandesse.

Artikkel 11

Liikmesriikide pädevate ametiasutuste otsustes, mis on tehtud käesoleva määruse sätete kohaselt, tuleb sedastada nende otsuste põhjendused, ja need otsused tuleb avaldada ametlikus väljaandes.

Artikkel 12

Liikmesriigid tagavad, et raudtee-ettevõtjatele antakse nende pädevuse piires võimalus oma huvides asjakohasel viisil esitada käesoleva määruse kohaselt tehtud otsuste kohta vastuväiteid.

III JAGU

Lõppsätted

Artikkel 13

1. Komisjon võib nõuda liikmesriikidelt kogu käesoleva määruse kohaldamisega seotud asjakohase teabe esitamist. Kui komisjon peab seda vajalikuks, konsulteerib ta asjaomaste liikmesriikidega.

2. Käesoleva määruse kohaselt makstavate hüvitiste suhtes ei kohaldata Euroopa Majandusühenduse asutamislepingu artikli 93 lõikes 3 sätestatud eelinformeerimise korda.

▼B

Liikmesriigid edastavad viivitamata komisjonile üksikasjad tegelikult hüvitisena makstud summade kohta eraldi iga käesoleva määrusega hõlmatud finantskohustuse või soodustuse liigi puhul.

Artikkel 14

1. Liikmesriigid võtavad pärast komisjoniga konsulteerimist aegsasti vastu õigus- ja haldusnormid, mis võivad vajalikud olla käesoleva määruse rakendamiseks.

2. Kui liikmesriik seda taotleb või komisjon asjakohaseks peab, konsulteerib komisjon asjaomaste liikmesriikidega lõikes 1 nimetatud kavandatud meetmete tähtaegade üle.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

▼B

I LISA

I liik: **Maksed, mida on kohustatud tasuma raudtee-ettevõtjad, kuid mida teistes majandusvaldkondades, kaasa arvatud muud transpordiliigid, tasub riik**

A. **Reguleerimisala**

See liik hõlmab juhtumeid, kui raudtee-ettevõtja peab mõne õigus- või haldusnormi alusel ise tasuma teatavaid makseid, mida teistes majandusvaldkondades, kaasa arvatud muud transpordiliigid, tasub tervikuna või osaliselt riik. Need maksed hõlmavad tööõnnetuse tagajärjel tekkinud kahjude ja vigastuste hüvitamise ning eritoetused töötajate lastele.

B. **Arvestuspõhimõte**

Hüvitis on võrdne summaga, mida riik maksaks, kui tegemist oleks mõnda teise majandussektorisse, kaasa arvatud muusse transpordiliiki kuuluva ettevõtjaga.

▼B

II LISA

II liik: **Raudtee-ettevõtjate sotsiaalkulud peretoetustele, mis oleksid teistsugused, kui nad peaksid neid kandma muude transpordiettevõtjatega samadel tingimustel**

A. **Reguleerimisala**

See liik hõlmab juhtumeid, kui raudtee-ettevõtjatelt nõutakse mõne õigus- või haldusnormi alusel peretoetuse maksmist kas otse või selleks ettenähtud asutuse kaudu.

B. **Arvestuspõhimõte**

Tasendatav finantskohustus on võrdne järgmiste summade vahega:

a) üldkohaldatavate õigusaktide alusel ettenähtud toetuste summa, mida raudtee-ettevõtja maksab; ja

b) sama summa, mida on korrigeeritud:

— suhtarvuga, mis saadakse, kui jagatakse perekonnapeade osa kogu tegelikult töötavast raudtee-ettevõtja personalist sama osaga kõigis võrdluse aluseks võetud maksu tasuvates ettevõtjates tervikuna,

— suhtarvuga, mis saadakse, kui jagatakse ühe perekonnapea ülalpidamisel olevate inimeste keskmine arv raudtee-ettevõtjas sama keskmise arvuga kõigi võrdluse aluseks võetud maksu tasuvate ettevõtjate kohta tervikuna.

▼B

III LISA

III liik: **Vanadus- ja muud pensionid, mida raudtee-ettevõtjad maksavad teistsugustel tingimustel kui muud transpordiettevõtjad**

A. **Reguleerimisala**

See liik hõlmab juhtumeid, kui raudtee-ettevõtjalt nõutakse mõne õigus- või haldusnormi alusel vanadus- ja muu pensioni maksmist oma personalile ja teistele selleks õigust omavatele isikutele teistsugustel tingimustel kui muudelt transpordiettevõtjatelt.

Tingimuste erinevus, mis põhjustab maksete erinevuse, on tingitud:

1. asjaolust, et raudtee-ettevõtjad peavad maksma pensione kindlatel tähtpäevadel otse ja täies mahus, samal ajal kui muud transpordiettevõtjad maksavad asjaomasele asutusele oma tegelikult töötava personali suuruse ja selle personali palgatasemega võrdelise osa;

2. asjaolust, et raudteepersonal saab teatavate erisätetega ettenähtud soodustusi, mida ei kohaldata teiste transpordiliikide suhtes, ja mis lisavad raudtee-ettevõtjatele finantskohustusi või -soodustusi.

B. **Arvestuspõhimõtted**

1. Punkti A alapunktis 1 märgitud maksete puhul on hüvitise suurus võrdne vahega, mis saadakse, kui finantskohustusest, mida ettevõtja kannab, lahutatakse finantskohustus, mida ta kannaks, kui sama arvu ja sama palka saavate tegelikult töötavate inimeste kohta kehtiks kas üldkohaldatavast õigusaktist tulenev süsteem (üldine sotsiaalkindlustuse süsteem või kohustuslikud lisasüsteemid) või teiste transpordiliikide suhtes kohaldatav süsteem. Neil juhtudel, kui sellised süsteemid võrdluse aluseks ei sobi, võetakse aluseks mõne tüüpilise transpordiettevõtja vanadus- ja muu pensioni süsteem.

   Finantskohustus, mida raudtee-ettevõtja kannab, tehakse kindlaks otse tema raamatupidamisaruande põhjal.

   Finantskohustus, mida ettevõtja kannaks, kui sama arvu ja sama töötasu saavate tegelikult töötavate inimeste puhul kehtiks tema kohta võrdluse aluseks võetud süsteem, määratakse kindlaks, kohaldades seda süsteemi reguleeriva õigus- või haldusnormi sätteid.

2. Punkti A alapunktis 2 märgitud maksete puhul on hüvitis võrdne kas:

   a) vahega, mis saadakse, kui lahutatakse:

      — otse ettevõtja raamatupidamisaruande põhjal kindlaks tehtud finantskohustusest

      — otse- või kaudsoodustused, mida ettevõtja võrreldes muude transpordiliikidega punkti A alapunktis 2 märgitud erisätete tõttu kasutab; või

   b) vahega, mis saadakse, kui lahutatakse:

      — finantskohustustest, mida ettevõtja kannab või kannaks kõigi tema kohta kehtiva pensioni ja toetuste süsteemi kohaste maksude tasumisega,

      — finantskohustus, mis tekiks siis, kui rakendataks võrdluse aluseks võetud süsteemi.

3. Kui mis tahes samal eesmärgil kehtestatud, aga erinevalt sõnastatud õigusaktide sätted annavad samasugused tulemused kui lõike 1 ja 2 kohaldamine, võib hüvitist maksta nende õigusaktide alusel

4. Iga liikmesriik teatab komisjonile 31. detsembriks 1970 hüvitise arvestusliku summa, mida ta eelmainitud põhimõtete kohaselt kavatseb oma raudtee-ettevõtjatele maksta.

   Aruande selle kohta esitab komisjon 31. detsembriks 1971. Selle aruande alusel ja hiljemalt ajal, kui võetakse vastu meetmed teatavate raudtee-, maantee- ja siseveetranspordi konkurentsi mõjutavate sätete ühtlustamist käsitleva nõukogu 13. mai 1965. aasta otsuse artikli 8 rakendamiseks, otsustab nõukogu, milliseid meetmeid tuleks selle suhtes rakendada.

▼B

IV LISA

IV liik: **Raudtee-ettevõtjate kulutused liiklussõlmerajatistele**

A. **Reguleerimisala**

See liik hõlmab juhtumeid, kui raudtee-ettevõtja kannab mõne õigus- või haldusnormi alusel normaalsest suuremat osa selliste rajatiste ehitus- ja ekspluatatsioonikuludest, mida kasutatakse nii raudtee- kui ka muud liiki transpordis.

Kantav osa loetakse normaalsest suuremaks järgmistel juhtudel:

a) *kui ehitatakse uus tee*

taotluse kohaselt, mida ei ole esitanud raudtee-ettevõtja, ja raudtee-ettevõtja tasub uue tee liiklussõlmerajatiste maksumuse;

b) *kui moderniseeritakse ülesõidusild või tunnel või asendatakse (samatasandiline) raudteeületuskoht ülesõidusilla või tunneliga*

taotluse kohaselt, mida ei ole esitanud raudtee-ettevõtja, ja raudtee-ettevõtja tasub moderniseerimise kulud miinus raudtee-ettevõtja taotlusel tehtud moderniseerimise lisakulud ning tulu, mille raudtee-ettevõtja saab moderniseerimise tulemusena;

c) *kui moderniseeritakse (samatasandiline) raudteeületuskoht*

ja raudtee-ettevõtja tasub üle poole selle maksumusest;

d) *kui taastamisel, hooldamisel või ekspluateerimisel*

— ülesõidusilla või tunneli puhul,

raudtee-ettevõtja tasub osa maksumusest, ja see on suurem, kui see osa liiklussõlmerajatiste ehitamise või moderniseerimise maksumusest, mida ta peaks tasuma alapunkti a või b alusel;

— (samatasandilise) raudteeületuskoha puhul,

raudtee-ettevõtja kannab üle poole selle maksumusest.

B. **Arvestuspõhimõtted**

Hüvitise suurus määratakse kindlaks järgmiselt:

Alapunkti a alla kuuluvatel juhtudel:	hüvitise summa on võrdne maksumuse osaga, mille tasub raudtee-ettevõtja, kes ei taotlenud asjassepuutuvat uut teed, miinus raudtee-ettevõtja taotlusel tehtud modifikatsioonidest tulenevad lisakulud;
Alapunkti b alla kuuluvatel juhtudel:	hüvitise summa on võrdne maksumuse osaga, mille tasub raudtee-ettevõtja, kes ei taotlenud asjassepuutuva rajatise moderniseerimist, miinus raudtee-ettevõtja taotlusel tehtud modifikatsioonidest tulenevad mis tahes lisakulud ja tulu, mida raudtee-ettevõtja tehtavate tööde tulemusena saab; raudteeületuskoha asendamisel ülesõidusilla või tunneliga võetakse selle tulu hindamisel arvesse hüvitist raudteeületuskoha eest, mida raudtee-ettevõtja on juba saanud;
Alapunkti c alla kuuluvatel juhtudel:	hüvitise summa on võrdne vahega, mis saadakse, kui raudtee-ettevõtja tasutud summast lahutatakse pool moderniseerimise kogumaksumusest;
Alapunkti d alla kuuluvatel juhtudel:	ülesõidusildade või tunnelite puhul on hüvitise summa võrdne osaga raudtee-ettevõtja tasutud summast, mis ületab liiklussõlmerajatiste ehitamise või moderniseerimise maksumuse selle osa,mida ta peab tasuma alapunktidega a ja b hõlmatud juhtude puhul ettenähtud arvestuspõhimõtete järgi; — raudteeületuskohtade puhul on hüvitise summa võrdne vahega, mis saadakse, kui raudtee-ettevõtja tasutud summast lahutatakse pool taastamise, hooldamise või ekspluateerimise kogumaksumusest.

▼B

V LISA

V liik: **Kohustus tööle võtta töötajaid üle ettevõtte vajaduste**

Reguleerimisala

See liik hõlmab juhtumeid, kui raudtee-ettevõtjalt nõutakse mõne õigus- või haldusnormi alusel töötajate töölevõtmist suuremal arvul, kui ta tegelikult vajab.

▼B

VI LISA

VI liik: **Liikmesriigi valitsuse meetmetest tulenev kohustus tõsta palka tagasiulatuvalt, välja arvatud juhtumid, kui selle ainus eesmärk on viia raudtee-ettevõtjates makstav palk kooskõlla mujal transpordisektoris makstava palgaga**

Reguleerimisala

See liik hõlmab juhtumeid, kui raudtee-ettevõtjatelt nõutakse valitsuse mingi meetme kohaselt oma töötajate palkade tõstmist tagasiulatuvalt, ilma et tal oleks lubatud sellise tagasiulatuva tõstmise arvessevõtmiseks reguleerida tariife, samal ajal kui teistele transpordiettevõtjatele samalaadseid finantskohustusi ei panda.

▼B

VII LISA

VII liik: **Renoveerimise ja remondi edasilükkamine pädevate ametiasutuste poolt**

Reguleerimisala

See liik hõlmab juhtumeid, kui raudtee-ettevõtja on kohustatud avaliku võimu organite otsuse kohaselt oma renoveerimis- ja remondikulutusi vähendama allapoole taset, mis on nõutav, et tagada ettevõtja jätkuv tegevus.

Sellise sekkumise tulemusel ületavad kulud tavalist taset nendel majandusaastatel, mille jooksul tuleb ära teha varem edasi lükatud tööd. Neil juhtudel, kui raudtee-ettevõtja ei suuda suurendada summasid, mis on ette nähtud nendeks aastateks remondi- ja renoveerimiskuludeks, tekib tal sellises olukorras finantskohustus.

▼B

VIII LISA

VIII liik: **Sõjakahjustuste järgsest taastamisest ja asendamisest tulenevad finantskohustused, mida kannavad raudtee-ettevõtjad, kuid peaks kandma riik**

A. **Reguleerimisala**

See liik hõlmab juhtumeid, kui raudtee-ettevõtjatelt nõutakse mõne õigus- või haldusnormi alusel sõjakahjustuste järgsest taastamisest ja asendamisest tulenevate finantskohustuste kandmist teistsugusel alusel kui muudelt transpordiettevõtjatelt.

B. **Arvestuspõhimõte**

Summa kindlaksmääramiseks võrreldakse tingimusi, mille kohaselt raudtee- ja muud transpordiettevõtjad kohustusi kannavad, võttes arvesse mis tahes kaudkulutusi, mis tulenevad raudtee tegevuse eripärast.

Arvesse võetakse järgmisi finantskohustusi:

a) taastamisele ja asendamisele tehtavad otsekulutused;

b) seoses taastamise või asendamisega võetud laenude põhiosa ja intress.

Hüvitise summa tehakse kindlaks otse raudtee-ettevõtja raamatupidamisaruande põhjal.

Kui laen on võetud ka teiste kulude katmiseks, määratakse sellega kaasnev finantskohustus kindlaks laenu selle osa alusel, mis on ette nähtud taastamiseks või asendamiseks.

▼B

IX LISA

IX liik: **Kohustus hoida tööl töötajaid üle ettevõtte vajaduste**

A. **Reguleerimisala**

See liik hõlmab juhtumeid, kui mõni avaliku võimu organ on raudtee-ettevõtjatele pannud kohustuse:

a) hoida tööl töötajaid üle ettevõtte vajaduste, keda ta oma personali kohta kehtivate sätete alusel võiks töölt vabastada;

b) teatavate personalieeskirjade sätete alusel, millele raudtee-ettevõtja ei ole andnud nõusolekut, hoida tööl töötajaid, kes on töölt vabastatud ratsionaliseerimismeetmete tulemusena ja kellele ei ole põhjendatult võimalik ettevõttes anda muud tööd.

B. **Arvestuspõhimõtted**

Ülemääraste töötajate töölhoidmisest tulenev finantskohustus on võrdeline inimeste arvuga, keda käsitletav meede mõjutab.

Alapunkti a alla kuuluvatel juhtudel:	töötajate arvu, keda tuleb töölt vabastada, esitab ettevõtja. Töötajate arv, keda tuleb tööl hoida, määratakse kindlaks pädevate ametiasutuste otsusega. Ülemäärastele töötajatele tehtavad kulutused hüvitatakse selle aja eest, millal need töötajad on võrreldes vajadustega ülemäärased.
Alapunkti b alla kuuluvatel juhtudel:	ülemääraste töötajate täpse arvu, mida arvestuses arvesse võetakse, määrab raudtee-ettevõtja. See arv on võrdne ratsionaliseerimismeetmete tulemusena töölt vabastatud töötajate arvuga, kusjuures peetakse silmas võimalust võtta neid töötajaid ratsionaliseerimismeetmete jõustumise aasta jooksul taas tööle ametikohtadele, mis vabanevad pensionile mineku tõttu, või uutele ametikohtadele.

Finantskohustuse lõplik summa koosneb iga tööl hoitava töötaja või nende töötajate ühtliku rühma palgast, toetustest ja tema eest tasutavatest sotsiaalkindlustusmaksetest. Ühtlike rühmade puhul võib summa arvutada iga sellise rühma keskmiste näitajate alusel.

▼B

X LISA

X liik: **Kohustus teha töötajatele soodustusi teatavate riigile osutatud teenete eest, mille riik on raudtee-ettevõtjatele pannud teistsugustel tingimustel kui muudele transpordiettevõtjatele**

A. **Reguleerimisala**

See liik hõlmab juhtumeid, kui raudtee-ettevõtjatelt nõutakse mõne õigus- või haldusnormiga kehtestatud sätte alusel erimeetmete võtmist (toetuste maksmist, lisatasu maksmist teenistusaastate eest, täiendavat edutamist või lisapuhkuse andmist) soodustusena töötajatele, kes on teeninud relvajõududes või osutanud oma riigile erilisi teeneid.

B. **Arvestuspõhimõtted**

Hüvitis on võrdne erisoodustuste summaga, mille maksmist kõnesolevatele töötajatele ettevõtjalt nõutakse.

Täiendavate edutamiste korral võetakse arvesse ainult neid edutamisi, mis on ettevõtja seisukohalt ülemäärased.

Hüvitist võib arvutada kahel viisil, olenevalt asjaomaste inimeste arvust:

a) arvestused võib teha töötajate kaupa, iga juhtumi puhul eraldi, või

b) töötajate ühtlike rühmade kaupa, kusjuures iga rühma puhul määratakse kindlaks keskmine kulude juurdekasv töötaja kohta ja soodustusi saavate töötajate arv igal aastal.

▼B

XI LISA

XI liik: **Töötajatele toetuste maksmise kohustus, mis on pandud raudtee-, kuid mitte muudele transpordiettevõtjatele**

A. **Reguleerimisala**

See liik hõlmab juhtumeid, kui raudtee-ettevõtjalt nõutakse mõne õigus- või haldusnormi alusel, et ta maksaks oma töötajatele või osale neist (kas tegelikult töötavatele või tööks valmisolevatele) toetusi, mille maksmise kohustust ei ole pandud teistele transpordiettevõtjatele. Selliste toetuste hulka kuuluvad eelkõige täiendavad pere- ja puhkusetoetused.

B. **Arvestuspõhimõte**

Hüvitis on võrdne finantskohustuste summaga, mida ettevõtja peab kandma.

▼B

XII LISA

XII liik: **Raudtee-ettevõtjate sotsiaalkulud, eriti ravikulud, mis erinevad kuludest, mida nad kannaksid muude transpordiettevõtjatega samal alusel**

A. **Reguleerimisala**

See liik hõlmab juhtumeid, kui mõni avaliku võimu organ on raudtee-ettevõtjale pannud kohustuse tasuda teatavad kulud, nagu ravikulud, kas otse või selleks ettenähtud asutuse kaudu.

B. **Arvestuspõhimõtted**

Hüvitis on võrdne vahega, mis saadakse, kui finantskohustusest, mida ettevõtja tegelikult kannab, lahutatakse kohustus, mida ta kannaks, kui ta liituks võrdluse aluseks võetud asutusega, kusjuures arvesse võetakse ettevõtjapoolsed vabatahtlikult tehtavad soodustused.

Ravikulude puhul tehakse järgmine võrdlusarvestus: finantskohustus, mida raudtee-ettevõtja kannab, määratakse kindlaks otse tema raamatupidamisaruande järgi. Kohustus, mida ta kannaks, kui sama arvu ja sama tasu saavate tegelikult töötavate inimeste puhul kehtiks tema kohta võrdluse aluseks võetud süsteem, määratakse kindlaks seda süsteemi reguleerivate õigus- või haldusnormide alusel. Sellisel viisil saadud kahe summa vahest lahutatakse raudtee-ettevõtja poolsed vabatahtlikud soodustused oma personalile, mis lisanduvad võrdluse aluseks võetud süsteemi alusel tehtavatele kulutustele.

▼B

XIII LISA

XIII liik: **Finantskohustused, mis lasuvad raudtee-ettevõtjatel selle tõttu, et riik on neile kehtestanud nõude hoida käigus tehaseid või muid ettevõtteid olukorras, mis ei vasta kommertstingimustele**

A. **Reguleerimisala**

See liik hõlmab juhtumeid, kui raudtee-ettevõtjale tehakse avaliku võimu organi otsusega kohustuseks sotsiaal- või regionaalpoliitilistel põhjustel hoida käigus tehaseid või muid ettevõtteid, mida ei saa õigustada raudtee-ettevõtja vajadustega.

B. **Arvestuspõhimõte**

Hüvitis on võrdne kõnealuste tehaste nõutaval viisil käigushoidmise kuludega. Need kulud määratakse kindlaks raudtee-ettevõtja raamatupidamisaruande andmete põhjal.

▼B

XIV LISA

XIV liik: **Riiklike tarne- ja ehitustöölepingute sõlmimise kohta kehtestatud tingimused**

A. **Reguleerimisala**

See liik hõlmab juhtumeid, kui avaliku võimu organid on pannud raudtee-ettevõtjale kohustuse sõlmida osa oma tarne- ja ehitustöölepinguid liikmesriigi teatavates piirkondades asuvate kodumaiste ettevõtjatega või teatavate kodumaiste tarnijatega.

B. **Arvestuspõhimõtted**

Võrreldakse hinda, mida nõuab pool, kellega leping on eeliskorras sõlmitud, hinnaga, mida noteeritakse selle lepingu majanduslikult kõige soodsamas pakkumises või, kui sellist pakkumist ei ole, analoogilise lepingu pakkumises.

Hüvitise summa on nende kahe hinna vahe.

▼B

XV LISA

XV liik: **Põhivõlg ja intress, mida tasutakse sellepärast, et varem pole tasendamist toimunud**

A. **Reguleerimisala**

See liik hõlmab juhtumeid, kui avaliku võimu organite meetmete tulemusena on raudtee-ettevõtja eelarves ette nähtud summad pädevatelt ametiasutustelt saadud laenude või ettemaksete põhivõla ja intresside tasumiseks, mida need ametiasutused on varem andnud või teinud käesolevas määruses sätestatud tasenduspõhimõtetega kokkusobimatul alusel.

B. **Arvestuspõhimõtted**

Pädevad ametiasutused võivad mainitud põhivõla ja intressid oma eelarvesse lisada, aga selle kohustuse võib käesoleva määruse alusel ka tasendada. Viimasel juhul kohaldatakse tasendamist raudtee-ettevõtja eelarves näidatud pädevatelt ametiasutustelt saadud laenude ja tagastatavate ettemaksete kogu tasuda oleva põhivõla ja kõigi intresside suhtes.

Kohustuse summa tehakse kindlaks raudtee-ettevõtja raamatupidamisaruannete alusel.